

Hørings svar - utkast til ny personopplysningslov - gjennomføring av personvernforordningen i norsk rett

Offentlig myndighet vs. offentlig organ

I høringsnotatet og den norske oversettelsen av forordningen benyttes begrepene «offentlig virksomhet», «offentlig myndighet» og «offentlig organ». Flere virksomheter i dag er helt eller delvis offentligeide selskap underlagt blant annet offentlighetsloven og lov om offentlige anskaffelser, jf. offentlighetsloven § 2 bokstav c og d. Det er uklart om slike virksomheter faller inn under begrepet «offentlig myndighet» i den nye forordningen. Noe veiledning finner vi i departementets kommentarer til Art. 37 nr. 1 bokstav a. Det fremgår av høringsnotatet punkt 14.3.2 på s. 67 at

«Etter departementets vurdering tilsier en alminnelig språklig forståelse av forordningen at de organer som omfattes av offentleglova § 2 første ledd bokstav a, må ha personvernråd giver, mens rettssubjektene i offentleglova § 2 første ledd bokstav b til d faller utenfor.»

Det er uklart om denne tolkningen skal gjelde alle steder der begrepet «offentlig myndighet» benyttes i forordningen. Flere fylkeskommuner har valgt å delegere ansvaret for administreringen av kollektivtrafikken til et eget selskap, jf. yrkestransportlova § 23. Selskapene er da som oftest organisert som offentlig heleide AS, som f.eks. Kolumbus AS, AtB AS og Ruter AS. Det oppstår ofte situasjoner der det er uklart om virksomheten er å regne som et offentlig eller privat selskap. Det ville derfor vært til stor hjelp med en oppklaring av dette for den nye personopplysningslovens vedkommende.

Til Art 6 1. ledd bokstav c og e – rettslig grunnlag for behandling av personopplysninger

Personopplysningsloven § 8 har i dag en tilsvarende bestemmelse og en vanlig tolkning er at hjemmelsloven klart må uttrykke at det er nødvendig å behandle personopplysninger i forbindelse med myndighetsutøvelse. Samtidig er det ikke alle hjemmelslover som sier dette uttrykkelig.

Det bør derfor vurderes om samme krav til klarhet skal gjelde og i tilfelle om det må gjøres tilpasninger i lovverket.

Til Art. 10 -tilpasninger i særlovgivningen som følge av forordningen

Kollektivselskapene behandler opplysninger om lovovertrедelser der vi ved billett kontroll oppdager manglende gyldig billett eller forfalskning av billetter. Dersom offentligeide selskap ikke skal anses som «offentlig myndighet» vil det være behov for nasjonal lovregulering av dette. Per i dag finner vi delvis hjemmel i yrkestransportloven § 33, dels i Bransjenormen for personvern og informasjonssikkerhet i elektronisk billettering punkt 7.1.4.

Tidligere var det å tilegne seg gratis offentlig transport straffbart. I og med den nye straffeloven av 2005 ble denne bestemmelsen fjernet da man anså at dette ble tilstrekkelig regulert i det enkelte

selskaps transportvedtekter som godkjennes av Samferdselsdepartementet. Yrkestransportloven gir selskapene hjemmel til å innhente personopplysninger i slike tilfelle. Av denne grunn er aldersgrensen for ileggelse av gebyr 15 år da dette fulgte den kriminelle lavalder, se

<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/-2---sporsmal-om-adgangen-til-a-ilegge-m/id497893/>.

Forfalskning av billetter regnes som dokumentfalsk, jf. straffeloven av 2005. Sakene registreres, anmeldes til politiet i tillegg til at det ilegges forhøyet tilleggsgebyr. Sakene registreres derfor for oppfølging.

Det bør derfor tydeliggjøres på hvilket grunnlag kollektivselskapene kan behandle slike opplysninger.

Til Art 35 Konsekvensanalyser

Kollektivtrafikkforeningen anser at man med hjemmel i personopplysningsloven og personopplysningsforskriften § 2-4 allerede i dag må gjennomføre risikoanalyser av nye løsninger hvor personvernkonsekvensene skal inngå og vurderes.

Konsekvensanalyse oppleves som noe nytt som kommer i tillegg til dette.

Kollektivtrafikkforeningen mener likevel at der det er utført en risikoanalyse så bør det være tilstrekkelig og ber Departementet, om nødvendig, å avklare dette.